

dn. 29.08.2022r.

DO:

MARSZAŁEK SENATU RP
SENAT RP
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

PETYCJA

- Na mocy przysługującego mi prawa do wnoszenia petycji do
- Organu władzy publicznej określonego w art 63 Konstytucji RP, oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. poz. 870), składam petycję na ręce Marszałek Senatu RP - w interesie społecznym, jak i własnym, a także w interesie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, o podjęcie stosownych działań Legislacyjnych zmierzających do zastosowania dodatkowego rozszerzenia art 77 § 1 Kodeksu karnego (KK), tj. aby nie przywrócić tego środka probacyjnego nadto dodatkowych praw - bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Usuniecie katolowego przypisania bezwzględnych przyczyn odwoławczych
 - usprawni i to znacząco procedurę odwoławczą. A beneficjenci tego przepisu, z prawnym odniesieniem bezwzględnych przyczyn odwoławczych, którzy nie mają dostępu do onenictwa sądowego, będą mieli większą ochronę prawną.

Trzeba mieć na względzie, że znaczna grupa osób starających się o zastosowanie środka probacyjnego - jakim bez wątpienia jest przedterminowe warunkowe zwolnienie, wnosi o ten środek bez pomocy adwokata, prawnika czy rady prawnej. Tym samym na dalszym etapie brak znajomości przepisów prawa skutecznie zniechęca, do procedury odwoławczej. A tym samym odbiera to szansę na dwuinstancyjność - w procedurze prawa karnego.

Proponowane bezwzględne przyczyny odwoławcze:

- 1) skazany dopiero co nabył praw do warunkowego przedterminowego zwolnienia;
- 2) odwołanie się do charakteru przestępstwa;
- 3) okoliczności przestępstwa za który skazany odbywa karę;
- 4) wymiar orzeczonej kary porównania udności (choć skazany nabył formalnie uprawnień do warunkowego zwolnienia);
- 5) odległy termin końca kary;
- 6) nie przypisanie warunkowego zwolnienia opierając się na stopniu społecznej szkodliwości czynu, zadośćuczynieniu świadomości prawnej społeczeństwa, odpłacie za popełniony czyn;
- 7) nagminności przestępstwa;
- 8) nie przypisanie się do popełnienia czynu, za który skazany odbywa karę;
- 9) brak zapewnienia zatrudnienia po opuszczeniu zakładu karnego;

Wszystkie ww przyczyny odwoławcze mają swoje umocowanie w orzecnictwie Sądów Okręgowych i Sądów Apelacyjnych, włączając do Sąd Najwyższy. Poszczególne przyczyny odwoławcze są już od wielu lat podawane w orzecnictwie, jednak nie zawsze są uwzględniane w każdym z sądów. Tym bardziej określenie przyczyn, objęcie ich procedurą prawną - tj. jako bezwzględne procedury odwoławcze, pozwoli na szybszą procedurę prawną.

Prawo z założenia ma mieć swoje zastosowanie - tj. równość obywateli wobec prawa, niestety aktualna interpretacja orzecnictwa nie nadaje takiej równości. Przykładem niech będzie sprawa Tomasa Komendy i Beaty Pasik, w tych sprawach zabierając fakt braku wpływu nie przypisanie się do przypisanego przestępstwa na przypisanie warunkowego zwolnienia. A interpretacja art 77 § 1 KK

zdawa się być już zupełnie klarowna w orzecnictwie. Choć paradoksem prawnym jest fakt że funkcjonariusze Służby Więziennej często zmuszają skazanych do przymocowania się do cynu orzeczonego wyrokiem. Fakt, Służba Więzienna zbyt często w ogóle nie posiada wykataceni^a prawnego, więc nie równie przepisów prawa i co skrytycznie wykonytuje poprzez nakazy i zakazy; na płaszczyźnie Funkcjonariusz - skazany.

Zwrócić trzeba uwagę na uchwałę 7-sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2017r, Syg.akt I KZP 2/17r - właśnie to ta

- uchwała powinna zapewnić gwarancję zgodnego z prawem rozstrzygnięcia w sprawach warunkowego zwolnienia, jednak takiego zadania nadal nie spełnia. Można doszukiwać się częstego odwołania do tej uchwały przez prawników, którzy to odwołują się do Sądów Apelacyjnych. Jest to uchwała, która nie zapewnia gwarancji procesowej.

Dlatego dodanie do art 77§1kk - katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, zapewni równość w orzecnictwie. Trzeba mieć na względzie że uchwała 7-sędziów Sądu Najwyższego z dn. 26 kwietnia 2017r, Syg.akt I KZP 2/17r - nadal nie wykluczyła

- z orzecnictwa - wadliwych postępowań. Trzeba sobie zadać pytanie dlaczego uchwała nie jest respektowana?

Mimo że Polska po wstąpieniu do Unii Europejskiej zobowiązała się do zmian implementacyjnych - właśnie odnosząc się do warunkowego zwalniania skazanych, nadal nic się nie zmieniło.

Orzecnictwo krajowe pełne jest sprzeczności, w szczególności wykluczających się odniesień do art 77§1kk, co nie sprzyja równości w dostępie obywatela do ochrony prawnej. Skoro Polska nie chce zastosowania prawa do obowiązkowego zwalniania, to niech obowiązkiem stanie się silniejsze umocowanie w prawie art 77§1kk.

Wnoszę tym samym o podjęcie właściwej inicjatywy legislacyjnej,
która naprawi błąd prawny. Albowiem obecne procedury prawne
nie zapewniają równości obywateli wobec prawa, czego dowodem
są wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

z Hygiami Szczęsnego